

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
INDUSTRIJSKOM DIZAJNU S TEKSTOM KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA**

Zagreb, 29. svibnja 2007.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Područje industrijskoga dizajna uređeno je Zakonom o industrijskom dizajnu (Narodne novine broj 173/2003), koji se primjenjuje od 1. siječnja 2004. godine, te Pravilnikom o industrijskom dizajnu (Narodne novine broj 72/2004), koji je stupio na snagu 1. lipnja 2004. godine.

Zakonom o industrijskom dizajnu, uz određivanje osnovnih pojmova, uređena su ova pitanja: uvjeti za zaštitu, pravo na zaštitu, stjecanje, opseg i trajanje zaštite industrijskoga dizajna, isključiva prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna, odnos prema drugim oblicima zaštite, postupak za registraciju industrijskoga dizajna, promjene na industrijskom dizajnu, prestanak vrijednosti i poništaj industrijskoga dizajna, postupak pred Zavodom, međunarodna pohrana industrijskoga dizajna, građanskopravna zaštita i prekršajne odredbe.

S obzirom na obvezu Republike Hrvatske da u okviru procesa stabilizacije i pridruživanja Europskoj uniji uskladi propise iz područja intelektualnoga vlasništva s propisima Europske unije, odredbe Zakona o industrijskom dizajnu su gotovo u potpunosti usklađene s pravnom stečevinom EU - Direktivom 98/71/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o zakonskoj zaštiti dizajna.

U predpristupnim pregovorima su utvrđeni dijelovi ovog Zakona koji trebaju biti izmijenjeni kako bi Republika Hrvatska u trenutku pristupanja Europskoj uniji pružala isti stupanj zaštite industrijskog dizajna kao i u državama članicama Europske unije, pa je potrebno donijeti predloženi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o industrijskom dizajnu. Stoga su predložene izmjene Zakona o industrijskom dizajnu u skladu s pregovaračkim stajalištem Republike Hrvatske za poglavlje 7. «Pravo intelektualnog vlasništva» i u skladu sa Zajedničkim stajalištem Europske unije iznesenom na Konferenciji o pristupanju u Briselu, 14. veljače 2007. godine.

Usvajanjem nove Direktive 2004/48/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. godine o provedbi prava intelektualnog vlasništva ukazala se potreba za usklađivanjem odredaba o zaštiti prava u slučaju povrede u svim zakonima iz područja intelektualnog vlasništva, sa zahtjevima navedene direktive. Cilj ove Direktive je usklađivanje zakonskih sustava država članica, kako bi se osigurala ujednačena i odgovarajuća zaštita prava intelektualnog vlasništva na unutarnjem tržištu Europske unije. Direktiva 2004/48/EZ predviđa mjere, postupke i pravna sredstva za provedbu prava intelektualnog vlasništva te određuje krug osoba ovlaštenih na podnošenje zahtjeva za zaštitu prava, pitanje pribavljanja i osiguranja dokaza prije i tijekom provođenja postupaka za zaštitu prava, pravo na dostavu podataka, privremene mjere, odredbe o objavi sudskih odluka i odredbe o naknadi štete.

Nadalje, ovim Prijedlogom zakona potrebno je urediti pitanje proširenja učinaka dizajna Zajednice, kako je definiran u članku 1. stavku 1. Uredbe Vijeća (EZ) broj 6/2002 o dizajnu Zajednice od 12. prosinca 2001, na Republiku Hrvatsku, u trenutku njezina stupanja u punopravno članstvo u Europskoj uniji, te istodobno urediti pitanje zaštite i očuvanja prava nositelja ranijih prava industrijskoga dizajna, stečenih u nacionalnom postupku prije trenutka stupanja Republike Hrvatske u članstvo u Europskoj uniji.

Sukladno zahtjevima članka 80. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) 6/2002 o dizajnu Zajednice od 12. prosinca 2001., potrebno je odrediti nadležnost sudova za dizajn Zajednice, za odlučivanje u prvom i u drugom stupnju.

Isto tako, potrebno je urediti pitanje iscrpljenja prava, tako da se nacionalni princip iscrpljenja prava zamijeni principom iscrpljenja prava na području Europske unije, u trenutku stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji.

Nadalje, važeći Zakon o industrijskom dizajnu u trenutku njegova donošenja udovoljavao je svim zahtjevima koji su proizlazili iz međunarodnih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku u području industrijskoga dizajna. Nakon njegova donošenja, dana 23. prosinca 2003. je stupio na snagu Ženevski akt Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna (usvojen u Ženevi, 2. srpnja 1999. godine), kojeg je Republika Hrvatska također stranka, te je potrebno izmijeniti odredbe o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna uvođenjem odredaba koje upućuju na primjenu ovog novog Akta Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna. Naime, u pogledu međunarodne zaštite industrijskoga dizajna, Zakon o industrijskom dizajnu sadrži odredbe koje su omogućile primjenu Haškog sporazuma o međunarodnoj pohrani industrijskoga dizajna od 6. studenoga 1925., revidiranog u Hagu 28. studenoga 1960. i dopunjenog u Stockholmu 14. srpnja 1967. s izmjenama od 28. rujna 1979 (objavljen u NN MU br. 14/03), koji je stupio na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku dana 12. veljače 2004. godine (NN MU 1/04). Republika Hrvatska stranka je i Ženevskog akta Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna (objavljen u NN MU br. 14/03) koji je stupio na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku dana 12. travnja 2004. godine (NN MU 1/04), a koji predstavlja nadgradnju postojećeg sustava međunarodne zaštite industrijskoga dizajna.

U pogledu što učinkovitijeg ostvarivanja i zaštite prava u području industrijskoga vlasništva, ukazalo se potrebnim predložiti uvođenje instituta žalbe protiv upravnih akata koje u području prava industrijskoga vlasništva u prvom stupnju donosi Državni zavod za intelektualno vlasništvo, te predložiti cjelovitu zakonsku regulativu kojom se uređuje sastav i ustrojstvo žalbenih vijeća, nadležnosti u rješavanju, rokovi i razlozi za žalbu te propisani sadržaj žalbe, ispitivanje žalbe i rješavanje o žalbi, te ostala pitanja vezana uz žalbeni postupak.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Predloženim Zakonom u potpunosti se usklađuje hrvatsko zakonodavstvo u području industrijskoga dizajna sa pravnom stečevinom Europske unije, uključujući i one odredbe koje će stupiti na snagu tek od trenutka stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji.

Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o industrijskom dizajnu jesu:

- **pitanje iscrpljenja prava** – od trenutka stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji primjenjivat će se odredba prema kojoj će se stavljanjem u promet od strane nositelja industrijskoga dizajna ili uz njegovu izričitu suglasnost proizvoda koji sadržava industrijski dizajn na području neke od država članica Europske Unije iscrpiti za područje Republike Hrvatske isključiva prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna u odnosu na taj proizvod, osim ako postoje opravdani razlozi na temelju kojih nositelj prava pridržava isključiva prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna. Odredbe koje su već sadržane u postojećem Zakonu izmijenjene su u skladu s pregovaračkim stajalištem Republike Hrvatske za poglavlje 7. – Pravo intelektualnog vlasništva i sa Zajedničkim stajalištem Europske unije iznesenim na Konferenciji o pristupanju, u Briselu, 14. veljače 2007. godine.

- **uvođenje prava na žalbu protiv odluka Zavoda** - u skladu s ekspertizom relevantnih europskih i domaćih stručnjaka u području prava industrijskog vlasništva provedenom u okviru Programa pomoći Europske unije CARDS 2001, ovim Zakonom kao i drugim zakonima o izmjenama i dopunama zakona u području prava industrijskog vlasništva, predlaže se uvođenje prava na žalbu protiv odluka Zavoda donesenih u prvom stupnju. Uvođenje žalbenog postupka je i Nacionalnom strategijom razvoja sustava intelektualnog vlasništva 2005-2010. predviđeno kao mjera kojom se unaprjeđuje sustav intelektualnog vlasništva. Ovim Zakonom predviđa se ustrojavanje Žalbenih vijeća koja bi odlučivala po žalbama i koja bi djelovala pri Zavodu kao neovisna tijela.

Naime, opće mišljenje eksperata je da bi odluke Zavoda trebale biti podložne žalbi o svim bitnim stvarima vezanim uz predmet, pa su preporučili da se uvede pravo žalbe na odluke Zavoda kako bi se ovo pitanje uskladilo s europskim modelom u ovom području.

Posljedica uvođenja prava na žalbu je veća transparentnost i pravna sigurnost u donošenju odluka u upravnom postupku za priznanje prava industrijskog vlasništva koje provodi Zavod kao i kontrola odluka donesenih u prvom stupnju.

Donošenje ovih odredaba je predviđeno u skladu s pregovaračkim stajalištem Republike Hrvatske za poglavlje 7. – Pravo intelektualnog vlasništva od 18. listopada 2006. godine i sa Zajedničkim stajalištem Europske unije iznesenim na Konferenciji o pristupanju, u Briselu, 14. veljače 2007. godine.

- **uvođenje odredaba o dizajnu Zajednice** – u skladu s pregovaračkim stajalištem Republike Hrvatske za poglavlje 7. «Pravo intelektualnog vlasništva» i na temelju Zajedničkog stajališta Europske unije iznesenom na Konferenciji o pristupanju u Briselu, 14. veljače 2007. godine, predloženim izmjenama postojećeg Zakona o industrijskom dizajnu Republika Hrvatska prihvaća rješenje po kojem se učinak dizajna Zajednice registriranih ili prijavljenih prije datuma pridruživanja Republike Hrvatske Europskoj uniji automatski proširuje na Republiku Hrvatsku u trenutku stupanja u punopravno članstvo.

Sukladno tome, dizajn Zajednice predstavlja ranije pravo u odnosu na industrijski dizajn prijavljen u nacionalnom postupku nakon trenutka stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji, dok se istodobno, radi očuvanja prava nositelja prava stečenih u postupku pred Zavodom prije trenutka stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji, propisuje mogućnost zabrane uporabe dizajna Zajednice kojima je učinak automatski proširen na Republiku Hrvatsku, u slučaju sukoba s takvim pravima, na području Republike Hrvatske. Jednako tako propisuje se mogućnost zabrane uporabe dizajna Zajednice na području Republike Hrvatske, ako postoji apsolutni razlog zbog kojeg se mogla odbiti registracija industrijskoga dizajna ili ih se moglo proglašiti ništavim prema hrvatskom pravu i prije datuma ulaska u punopravno članstvo. Predloženim izmjenama i dopunama određuju se i sudovi nadležni za dizajn Zajednice.

Stoga se predloženim izmjenama i dopunama u važeći Zakon o industrijskom dizajnu, iza članka 44., dodaje novi dio Zakona pod nazivom «Dizajn Zajednice», čime se postiže potpuna usklađenost sa europskom pravnom stečevinom u području prava industrijskoga dizajna koja se odnosi na dizajn Zajednice.

- **odredbe o građanskopravnoj zaštiti prava koja proizlaze iz registriranoga industrijskoga dizajna** – predloženim izmjenama i dopunama u Zakonu o industrijskom dizajnu mijenjaju se dosadašnji članci koji reguliraju građanskopravnu zaštitu prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna. Predlažu se novi članci koji sadrže odredbe o građanskopravnoj zaštiti koje su usklađene sa Direktivom 2004/48/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva, čime se ovo područje u potpunosti usklađuje s pravnom stečevinom Europske unije. Predloženim izmjenama i dopunama nositelji industrijskoga dizajna u Republici Hrvatskoj uživati će istu građanskopravnu zaštitu kao što je uživaju nositelji industrijskoga dizajna u državama članicama Europske unije. Donošenje ovih odredaba je predviđeno u skladu s pregovaračkim stajalištem Republike Hrvatske za poglavlje 7. – Pravo intelektualnog vlasništva od 18. listopada 2006. godine i sa Zajedničkim stajalištem Europske unije iznesenim na Konferenciji o pristupanju, u Briselu, 14. veljače 2007. godine.

- **odredbe o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna** – predloženim odredbama upućuje se na primjenu Haškog sporazuma o međunarodnoj pohrani industrijskoga dizajna od 6. studenoga 1925., revidiranog u Haagu, 28. studenoga 1960. (Haški akt 1960.), i dopunjenog u Stockholmu, 14. srpnja 1967. s izmjenama od 28. rujna 1979. (Stockholmski dopunski akt 1967), te Ženevskog akta Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna, usvojenog u Ženevi, 2. srpnja 1999. godine (Ženevski akt 1999), te provedbenih propisa ovoga međunarodnoga ugovora.

- **odredbe o naknadnom stupanju na snagu pojedinih odredaba ovoga Zakona** – predloženim dopunama u postojeći Zakon o industrijskom dizajnu uvode se članci koji sadrže odredbe koje se odnose na naknadno stupanje na snagu pojedinih odredaba ovoga Prijedloga zakona, a to su odredbe o dizajnu Zajednice, te odredbe o žalbi.

3. Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o industrijskom dizajnu želi se postići potrebna usklađenost sa zahtjevima i pravilima europskog i međunarodnih sustava kojima je uređeno područje industrijskoga dizajna, a posebice na način i u mjeri kako to zahtijeva Uredba Vijeća (EZ) 6/2002 o dizajnu Zajednice od 12. prosinca 2001., Direktiva 98/71/EC Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o zakonskoj zaštiti dizajna, Direktiva 2004/48/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 29 travnja 2004. godine o provedbi prava intelektualnog vlasništva, Haški sporazum o međunarodnoj pohrani industrijskoga dizajna od 6. studenoga 1925., revidiran u Hagu 28. studenoga 1960. i dopunjen u Stockholmu 14. srpnja 1967. s izmjenama od 28. rujna 1979, te Ženevski akt Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna, usvojen u Ženevi, 2. srpnja 1999. godine (međunarodni ugovor u cjelini skraćeno nazvan: Haški sporazum).

U skladu s odredbama Haškoga sporazuma, podnositelji prijava iz Republike Hrvatske mogu zatražiti međunarodnu zaštitu industrijskoga dizajna, koristeći pritom pogodnost da u jednoj prijavi podnesenoj izravno Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO) zatraže zaštitu industrijskoga dizajna u većem broju zemalja, članica ovoga međunarodnoga ugovora. Na ovaj način Republika Hrvatska integrirana je u sustav međunarodne zaštite industrijskoga dizajna, čime je ujedno i stranim fizičkim i pravnim osobama iz država članica Haškoga sporazuma omogućeno da zatraže proširenje učinaka međunarodne registracije industrijskoga dizajna i na područje Republike Hrvatske.

Uvođenjem prava na žalbu na odluke Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo i ustrojavanjem Žalbenih vijeća kao neovisnih tijela koja će odlučivati o žalbama, postići će se veća transparentnost i pravna sigurnost u donošenju odluka u upravnom postupku za priznanje prava industrijskoga vlasništva, koje provodi Zavod, kao i kontrola odluka donesenih u prvom stupnju, te usklađivanje s europskom praksom u ovom području.

Predloženim usklađivanjem propisa, hrvatski pravni sustav u području industrijskoga dizajna približava se značajno europskom i međunarodnim pravnim sustavima, što za posljedicu ima ispunjavanje potrebnih uvjeta za integriranje Republike Hrvatske u složene procese unutar postojećeg sustava intelektualnog vlasništva.

Isto tako, u još se većoj mjeri osigurava poduzetnička i tržišna sloboda kao temelj gospodarskog razvoja Republike Hrvatske, potiče se stvaralaštvo u sektoru industrije i obrta, uz istovremeno stvaranje zakonskih preduvjeta za jačanje sustava ostvarivanja i zaštite prava industrijskoga dizajna, te intelektualnog vlasništva u cjelini.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

U državnom proračunu nije potrebno osigurati sredstva za provođenje ovoga Zakona.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Odredbom iz članka 159. Poslovnika Hrvatskog Sabora (Narodne novine broj 6/2002) predviđeno je da zakon može biti donesen po hitnom postupku, kada to zahtijevaju osobito opravdani državni razlozi.

Budući da je sukladno članku 71. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, Republika Hrvatska u obvezi uskladiti nacionalni zakonodavni okvir na području intelektualnog vlasništva s pravnom stečevinom zajednice, nužno je što prije uskladiti Zakon o industrijskom dizajnu kao jedan od cijele grupe Zakona kojima se regulira područje intelektualnog vlasništva. U skladu s pregovaračkim stajalištem Republike Hrvatske za poglavlje 7. – Pravo intelektualnog vlasništva od 18. listopada 2006. godine i sa Zajedničkim stajalištem Europske unije iznesenim na Konferenciji o pristupanju, u Briselu, 14. veljače 2007. godine, odredbe o žalbi, kao i druge odredbe vezane uz usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije je Republika Hrvatska dužna implementirati u svoje zakonodavstvo u 3. kvartalu 2007. godine.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

Tekst konačnog prijedloga zakona dostavlja se u obliku Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o industrijskom dizajnu s obrazloženjem.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU

Članak 1.

U Zakonu o industrijskom dizajnu ("Narodne novine", broj 173/2003) u članku 1., riječ «poništenje» zamjenjuje se riječju «proglašenje ništavim», a riječ «pohrana» zamjenjuje se riječju «registracija».

Članak 2.

U članku 7. stavku 1. točki 2., iza riječi «spojiti» dodaje se riječ «s».

Članak 3.

U članku 9. točka 7., riječ «nepriličnu» zamjenjuje se riječju «nedopuštenu».

Članak 4.

Članak 20., mijenja se i glasi:

„Stavljanjem u promet od strane nositelja industrijskog dizajna ili uz njegovu izričitu suglasnost, na području Republike Hrvatske, odnosno nakon stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije na području neke od država Europske unije, proizvoda koji sadržava industrijski dizajn, iscrpljuju se za područje Republike Hrvatske isključiva prava koja proizlaze iz industrijskog dizajna u odnosu na taj proizvod, osim ako postoje opravdani razlozi na temelju kojih nositelj industrijskog dizajna pridržava isključiva prava koja proizlaze iz industrijskog dizajna.»

Članak 5.

U članku 23. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Protiv upravnih akata koje je u prvom stupnju donio Zavod dopuštena je žalba o kojoj odlučuje Žalbeno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona. Za podnošenje žalbe plaća se upravna pristojba i naknada troškova u skladu s posebnim propisima. Ako upravna pristojba i naknada troškova postupka nisu plaćene do isteka roka za žalbu, smatra se da žalba nije podnesena.»

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4., koji glase:

»(3) Za pojedina pitanja iz postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

(4) Protiv upravnih akata koje je u drugom stupnju donijelo Žalbeno vijeće može se voditi upravni spor u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima.»

Članak 6.

U članku 32., stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Formalnim ispitivanjem prijave industrijskoga dizajna Zavod utvrđuje udovoljava li prijava uvjetima iz članka 25. stavka 2. i 4. ovoga Zakona, te uvjetima iz članka 26. i 27. ovoga Zakona, ako je podnesena višestruka prijava.»

Članak 7.

U članku 37. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Na zahtjev nositelja industrijskoga dizajna i uz uvjet da je prethodno plaćena propisana naknada troškova za izdavanje isprave o industrijskom dizajnu, Zavod nositelju industrijskoga dizajna izdaje ispravu, nakon objave registriranoga industrijskoga dizajna u službenom glasilu Zavoda.»

Članak 8.

U članku 39. stavci 5. i 6. brišu se.

Članak 9.

U članku 40., stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Na zahtjev založnog vjerovnika ili založnog dužnika založno pravo upisuje se u registar. Sud koji provodi ovrhu po službenoj dužnosti bez odgode obavješćuje Zavod o pokrenutoj ovrshi na dizajnu radi upisa u registar. »

Članak 10.

Iza članka 44. dodaje se novi «Dio deseti»: «DIZAJN ZAJEDNICE» te naslovi i članci 44.a do 44.g koji glase:

«ZNAČENJE POJMOVA

Članak 44.a

Za potrebe ovoga Zakona:

- a) «Uredba o dizajnu Zajednice» je Uredba Vijeća (EZ) 6/2002 od 12. prosinca 2001. godine o dizajnu Zajednice i njene izmjene i dopune;
- b) «dizajn Zajednice» je registrirani i neregistrirani dizajn kako je definiran u članku 1. stavku 1. Uredbe o dizajnu zajednice;
- c) «prijava dizajna Zajednice» je prijava za registraciju dizajna Zajednice koja je podnesena u skladu s odredbama Uredbe o dizajnu Zajednice;
- d) «nacionalni dizajn» je industrijski dizajn stečen u postupku pred Zavodom u skladu s odredbama ovoga Zakona;
- e) «nacionalna prijava dizajna» je prijava industrijskog dizajna podnesena Zavodu u skladu s odredbama ovoga Zakona.

PROŠIRENJE UČINAKA DIZAJNA ZAJEDNICE

Članak 44.b

Učinci prijava dizajna Zajednice podnesenih i dizajna Zajednice stečenih prije dana stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije proširuju se na područje Republike Hrvatske.

DIZAJN ZAJEDNICE KAO RANIJI DIZAJN

Članak 44.c

U smislu članaka 4., 5., 6. i 9. ovoga Zakona, dizajn Zajednice je raniji dizajn u odnosu na nacionalne prijave dizajna koje su podnesene, kao i na nacionalne dizajne koji su na temelju takvih prijave registrirani nakon datuma stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, osim ako je zakonom drukčije određeno.

PROSLJEĐIVANJE PRIJAVE DIZAJNA ZAJEDNICE
Članak 44.d

Ako je u skladu sa člankom 35. stavkom 2. Uredbe o dizajnu Zajednice Zavodu podnesena prijava dizajna Zajednice, plaća se pristojba i naknada troškova za prosljeđivanje u skladu s posebnim propisima.

ZABRANA UPORABE DIZAJNA ZAJEDNICE
Članak 44.e

- (1) Ako se uporaba dizajna Zajednice iz članka 44.b ovoga Zakona suprotstavlja uporabi nacionalnog dizajna stečenog prije dana stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, odnosno stečenog na temelju nacionalne prijave dizajna podnesene prije dana stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, nositelj takvog nacionalnog dizajna može tužbom zahtijevati zabranu uporabe u Republici Hrvatskoj dizajna Zajednice kojem je učinak u skladu sa člankom 44.b ovoga Zakona proširen na područje Republike Hrvatske. Podnositelj tužbe mora dokazati da se dizajn Zajednice suprotstavlja njegovom nacionalnom dizajnu.
- (2) Ako u odnosu na dizajn Zajednice iz članka 44.b ovoga Zakona postoji neki od apsolutnih razloga iz članka 9. ovoga Zakona zbog kojih se mogla odbiti registracija dizajna ili razloga iz članka 9. ovoga Zakona zbog kojih se dizajn mogao proglašiti ništavim prije stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, osoba koja ima pravni interes može tužbom zahtijevati zabranu uporabe takvog dizajna Zajednice u Republici Hrvatskoj. Podnositelj tužbe mora dokazati postojanje nekog od ovih razloga u odnosu na dizajn Zajednice.

ZAŠTITA DIZAJNA ZAJEDNICE OD POVREDE
Članak 44.f

Na zaštitu u slučaju povrede dizajna Zajednice primjenjuju se odredbe o zaštiti u slučaju povrede nacionalnog dizajna.

SUD NADLEŽAN ZA DIZAJN ZAJEDNICE
Članak 44.g

- (1) Trgovački sud u Zagrebu je u Republici Hrvatskoj sud dizajna Zajednice nadležan u prvom stupnju, u smislu Uredbe o dizajnu Zajednice.
- (2) Visoki trgovački sud je u Republici Hrvatskoj sud dizajna Zajednice nadležan za odlučivanje u drugom stupnju, u smislu Uredbe o dizajnu Zajednice.“

Članak 11.

Dosadašnji «Dio deseti» postaje «Dio jedanaesti».

Članak 12.

Naslov iznad članka 45. i članak 45. brišu se.

Članak 13.

U članku 46., stavku 1. iza riječi «Zakonom» dodaje se tekst: «te za podnošenje žalbe,».

U stavku 2., iza riječi «prijava» dodaje se zarez i riječ «žalba».

Članak 14.

Dosadašnji «Dio jedanaesti» koji glasi: «MEĐUNARODNA POHRANA INDUSTRIJSKOGA DIZAJNA» mijenja se u: »MEĐUNARODNA REGISTRACIJA INDUSTRIJSKOGA DIZAJNA» i postaje «Dio dvanaesti».

Članak 15.

Naslov iznad članka 52. i članak 52. mijenjaju se i glase:

«MEĐUNARODNA REGISTRACIJA INDUSTRIJSKOGA DIZAJNA Članak 52.

(1) Međunarodna registracija industrijskoga dizajna provodi se u skladu s odredbama Haškog sporazuma o međunarodnoj pohrani industrijskoga dizajna od 6. studenoga 1925., revidiranog u Haagu, 28. studenoga 1960. (Haški akt 1960.), i dopunjenog u Stockholmu, 14. srpnja 1967. s izmjenama od 28. rujna 1979. (Stockholmski dopunski akt 1967), te Ženevskog akta Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna, usvojenog u Ženevi, 2. srpnja 1999. godine (Ženevski akt 1999), (u daljnjem tekstu: Haški sporazum) i odredbama provedbenih propisa Haškoga sporazuma.

(2) Prijave za međunarodnu registraciju industrijskoga dizajna podnose se izravno Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni ured).

(3) Sve pristojbe za međunarodnu registraciju industrijskoga dizajna plaćaju se izravno Međunarodnom uredu.

(4) U skladu sa člankom 8. Haškog akta iz 1960. i člankom 12. Ženevskog akta iz 1999., na zahtjeve kojima se traži proširenje učinaka međunarodne registracije na područje Republike Hrvatske, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona, uz iznimku članka 34. i članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.»

Članak 16.

Iza članka 52. dodaje se novi «Dio trinaesti»: «ŽALBA» te naslovi i članci 52.a do 52.d , koji glase:

«PRAVO ŽALBE Članak 52.a

- (1) Protiv odluka Zavoda donesenih u prvom stupnju, stranka čijem zahtjevu u cijelosti ili u dijelu nije udovoljeno ima pravo žalbe u roku od 30 dana od dana dostave odluke.
- (2) Druge stranke u postupku koji je okončan odlukom protiv koje se podnosi žalba imaju pravo biti stranke u žalbenom postupku.

SADRŽAJ ŽALBE Članak 52.b

Pored podataka koje mora imati svaki podnesak, žalba treba sadržavati:

1. naznaku rješenja protiv kojeg se podnosi,
2. određenu izjavu o tome da se rješenje pobija u cijelosti ili u nekom dijelu,
3. razloge zbog kojih se žalba podnosi,
4. obrazloženje žalbe, te sve dokaze kojima podnositelj žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
5. potpis podnositelja žalbe,
6. punomoć ako se žalba podnosi putem zastupnika.

ODLUČIVANJE O ŽALBI Članak 52.c

- (1) Žalbeno vijeće odlučuje na sjednicama, većinom glasova.

- (2) Žalbeno vijeće odlučuje na temelju podnesaka stranaka, a kada smatra da je to potrebno ili kada stranka u postupku to zahtijeva, može odrediti održavanje usmene rasprave. Stranke se na usmenu raspravu pozivaju najmanje 45 dana prije održavanja.

ŽALBENA VIJEĆA
Članak 52.d

- (1) O žalbama iz članka 52.a ovoga Zakona odlučuju Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva.
(2) Na sastav i ustrojstvo Žalbenih vijeća iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe Zakona o patentu.»

Dosadašnji «Dio dvanaesti» postaje «Dio četrnesti».

Članak 17.

Naslov iznad članka 53. i članak 53. mijenjaju se i glase:

«OSOBE OVLAŠTENE ZAHTIJEVATI ZAŠTITU PRAVA
Članak 53.

Osim nositelja prava, odnosno osobe koju on ovlasti u skladu s općim propisima o zastupanju, zaštitu prava iz ovoga Zakona može zahtijevati i nositelj isključive licencijske u onoj mjeri u kojoj je stekao pravo na iskorištavanje industrijskog dizajna na temelju pravnog posla ili zakona.»

Članak 18.

Naslov iznad članka 54. i članak 54. mijenjaju se i glase:

«ZAHTJEV ZA UTVRĐENJEM I ZAHTJEV ZA PRESTANKOM POVREDE
Članak 54.

(1) Protiv osobe koja je neovlaštenim poduzimanjem neke od radnji iz članka 17. ovoga Zakona povrijedila industrijski dizajn, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati utvrđenje povrede.

(2) Protiv osobe koja je neovlaštenim poduzimanjem neke od radnji iz članka 17. ovoga Zakona povrijedila industrijski dizajn, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve i slične povrede ubuduće.

(3) Protiv osobe koja je neovlaštenim poduzimanjem neke radnje prouzročila ozbiljnu prijetnju da će industrijski dizajn biti povrijeđen, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati prestanak poduzimanja te radnje i zabranu povrede industrijskog dizajna.

(4) Zahtjevi iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka se mogu postaviti i protiv osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti pruža usluge koje se koriste u radnjama kojima se povrjeđuje industrijski dizajn odnosno od kojih prijete povreda industrijskog dizajna.»

Članak 19.

Naslov iznad članka 55. i članak 55. mijenjaju se i glase:

«ZAHTJEV ZA ODUZIMANJEM I UNIŠTENJEM PREDMETA
Članak 55.

- (1) Protiv osobe koja je neovlaštenim poduzimanjem neke od radnji iz članka 17. ovoga Zakona povrijedila industrijski dizajn, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati da se na njen teret, proizvodi kojima se povrjeđuje industrijski dizajn povuku iz prometa, oduzmu ili unište.

- (2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka sud će odrediti na teret tuženika, osim ako postoje osobiti razlozi da tako ne odluči.
- (3) Prilikom određivanja mjere iz stavka 1. ovoga članka sud će paziti da one budu razmjerne naravi i intenzitetu povrede.»

Članak 20.

Naslov iznad članka 56. i članak 56. mijenjaju se i glase:

«ZAHTJEV ZA NAKNADOM ŠTETE, ZA UOBIČAJENOM NAKNADOM I ZA KORISTIMA STEČENIM BEZ OSNOVE

Članak 56.

- (1) Protiv osobe koja je neovlaštenim poduzimanjem neke od radnji iz članka 17. ovoga Zakona nositelju industrijskog dizajna prouzročila štetu, on može tužbom zahtijevati popravljane štete prema općim pravilima o popravljaju štete iz Zakona o obveznim odnosima.
- (2) Protiv osobe koja je neovlašteno poduzela neku od radnji iz članka 17. ovoga Zakona, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati plaćanje naknade u iznosu kojeg je obzirom na okolnosti mogao zahtijevati u ugovoru o licenci, da je sklopljen.
- (3) Protiv osobe koja je bez osnove u pravnom poslu, odluci suda ili zakonu, neovlaštenim poduzimanjem neke od radnji iz članka 17. ovoga Zakona povrijedila industrijski dizajn te time stekla neku korist, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati vraćanje ili naknađivanja tih koristi prema općim pravilima o stjecanju bez osnove iz Zakona o obveznim odnosima.
- (4) Zahtjevi iz stavaka 1., 2. i 3. se međusobno ne isključuju. Prilikom odlučivanja o kumulativno postavljenim zahtjevima iz stavaka 1., 2. ili 3. sud će paziti na opća načela iz Zakona o obveznim odnosima.»

Članak 21.

Iza članka 56. dodaju se naslovi i članci 56.a do 56.g koji glase:

«ZAHTJEV ZA OBJAVOM PRESUDE

Članak 56.a

Nositelj industrijskog dizajna može zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo zahtjevu usmjerenom na zaštitu industrijskog dizajna u slučaju povrede bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika. Sud će, u granicama tužbenog zahtjeva, odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili njezin dio. Ako sud odluči da se objavi samo dio presude, odredit će, u granicama tužbenog zahtjeva, da se objavi barem izreka i prema potrebi onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio industrijski dizajn.

SUDSKA ODLUKA O VALJANOSTI INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Članak 56.b

U postupcima pokrenutim u svrhu zaštite industrijskog dizajna od povrede, tuženik može dokazivati da registrirani industrijski dizajn nije pravno valjan zbog razloga iz članka 9. ovoga Zakona.

ZAHTJEV ZA DOSTAVOM PODATAKA

Članak 56.c

- (1) Nositelj industrijskog dizajna koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu industrijskog dizajna od povrede može zahtijevati dostavu podataka o porijeklu i distribucijskim kanalima robe kojima se povređuje njegov industrijski dizajn.
- (2) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti u obliku tužbe ili privremene mjere protiv:
 - osobe koja je tužena u parničnom postupku iz stavka 1. ovoga članka;

- osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti posjeduje robu za koju se sumnja da se njome povrjeđuje industrijski dizajn;
- osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daje usluge za koje se sumnja da se njima povrjeđuje industrijski dizajn;
- osobe koje u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daju usluge koje se koriste u radnjama za koje se sumnja da se njima povrjeđuje industrijski dizajn;
- osobe koja je od jedne od navedenih osoba označena kao osoba koja sudjeluje u proizvodnji ili distribuciji roba ili davanju usluga za koje se sumnja da se njima povrjeđuje industrijski dizajn.

(3) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti i kao prvi zahtjev u stupnjevitom tužbi, ako je osoba protiv koje se postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu.

(4) Zahtjev za dostavom podataka o porijeklu roba i distribucijskim kanalima roba iz stavka 1. ovoga članka može obuhvaćati osobito:

- podatke o imenima i adresama proizvođača i distributera, dobavljača i drugih prijašnjih posjednika robe, kao i prodavača na veliko i prodavača na malo kojima je ta roba namijenjena;
- podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe, kao i cijenama ostvarenim za odnosnu robu.

(5) Osoba prema kojoj je postavljen zahtjev na dostavu podataka iz ovoga članka može odbiti dostavu tih podataka iz istih razloga iz kojih se prema pravilima Zakona o parničnom postupku može uskratiti svjedočenje. Ako odbije dostavu podataka bez opravdanog razloga, odgovara za štetu u skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima

(6) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na propise o načinu korištenja povjerljivih podataka u građanskim i kaznenim postupcima, na propise kojima se uređuje odgovornost za zlouporabu prava na dobivanje podataka, te na propise kojima se uređuje obrada i zaštita osobnih podataka.

(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na odredbe iz članka 56.f i 56.e ovoga Zakona kojima se uređuje pribavljanje dokaza. Podaci iz stavaka 1. i 4. ovoga članka mogu se zahtijevati i na način kako je u tim odredbama opisano.

PRIVREMENE MJERE ZBOG POVREDE INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Članak 56.d

(1) Na zahtjev nositelja industrijskog dizajna koji učini vjerojatnim da mu je industrijski dizajn povrijeđen ili da prijete opasnost od povrede industrijskog dizajna, sud može odrediti bilo koju privremenu mjeru koja je usmjerena na prestanak ili sprječavanje povrede, a osobito:

- naložiti protivniku osiguranja da prestane odnosno odustane od radnji kojima se povrjeđuje industrijski dizajn; ovaj nalog sud može izreći i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile industrijski dizajn;
- odrediti oduzimanje ili isključenje iz prometa proizvoda koji su protupravno obilježeni industrijskim dizajnom.

(2) Na zahtjev nositelja industrijskog dizajna koji učini vjerojatnim da mu je industrijski dizajn povrijeđen u obavljanju gospodarske djelatnosti s ciljem pribavljanja gospodarske ili ekonomske koristi, te da mu zbog takve povrede prijete nenadoknativa šteta, pored privremenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanje pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposrednoj vezi s povredom, kao i zabranu raspolaganja sredstvima na računu kod financijskih institucija i raspolaganja drugom imovinom.

(3) Radi određivanja i provedbe privremene mjere iz stavka 2. ovoga članka sud može zahtijevati od protivnika osiguranja ili drugih osoba koje time raspolažu, dostavu bankovnih, financijskih i drugih ekonomskih podataka, ili pristup drugim potrebnim podacima i dokumentima. Sud je dužan osigurati čuvanje tajnosti ovih podataka, te zabraniti svaku zlouporabu ovih podataka.

(4) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita, ili da prijete opasnost od nastanka nenadoknative štete. Privremena mjera iz stavka 2. ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da je obzirom na osobito teške okolnosti povrede to potrebno.

(5) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

- (6) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe Ovršnog zakona.
- (7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na mogućnost određivanja privremenih mjera prema drugim odredbama ovoga Zakona i odredbama Ovršnog zakona.

PRIVREMENE MJERE ZA OSIGURANJE DOKAZA Članak 56.e

(1) Na zahtjev nositelja industrijskog dizajna koji učini vjerojatnim da mu je industrijski dizajn povrijeđen ili da prijete opasnost od povrede industrijskog dizajna te da prijete opasnost da se neki dokaz o odnosnoj povredi ili prijetnji povredom neće moći izvesti ili da će njegovo kasnije izvođenje biti otežano, sud može odrediti privremenu mjeru radi osiguranja dokaza.

(2) Privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka sud može osobito odrediti:

- izradu detaljnog opisa robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povrjeđuje industrijski dizajn, uz ili bez uzimanja primjeraka;
- oduzimanje robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povrjeđuje industrijski dizajn;
- oduzimanje materijala i sredstava što su upotrijebljeni za izradu i distribuciju robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povrjeđuje industrijski dizajn, te dokumentacije koja se na to odnosi.

(3) Privremena mjera iz ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da prijete opasnost od uništenja dokaza ili od nastanka nenadoknadive štete.

(4) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(5) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe Ovršnog zakona.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost suda da naloži mjere za osiguranje dokaza u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku.

PRIBAVLJANJE DOKAZA TIJEKOM PARNIČNOG POSTUPKA Članak 56.f

(1) Kada se stranka u parničnom postupku poziva na dokaz i tvrdi da se on nalazi kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese taj dokaz, ostavljajući joj za to određeni rok.

(2) Kada nositelj industrijskog dizajna kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila povreda industrijskog dizajna u obavljanju gospodarske djelatnosti radi stjecanja gospodarske ili ekonomske koristi i tijekom postupka učini to vjerojatnim, te kada se u postupku poziva na bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente, isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok.

(3) Kada stranka koja je pozvana na podnošenje dokaza poriče da se dokaz nalazi kod nje ili pod njenom kontrolom, sud može radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokaze.

(4) U pogledu prava stranke da uskrati podnošenje dokaza na odgovarajući se način primjenjuju odredbe iz Zakona o parničnom postupku o pravu na uskratu svjedočenja.

(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, po svom vlastitom uvjerenju cijiniti od kakva je značenja to što stranka kod koje se dokaz nalazi neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese dokaz ili protivno uvjerenju suda poriče da se dokaz nalazi kod nje.

(6) Protiv odluke suda iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

(7) Odredbe iz ovoga članka ne utječu na primjenu propisa o pribavljanju dokaza iz Zakona o parničnom postupku.

HITNOST I PRIMJENA ODREDBA DRUGIH ZAKONA Članak 56.g

(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan.

(2) Na postupke zbog povrede industrijskog dizajna primjenjuju se odredbe Zakona o parničnom postupku odnosno Ovršnog zakona.

- (3) Na zahtjev suda ili neke od stranaka u postupku zbog povrede industrijskog dizajna Zavod odnosno Žalbeno vijeće će odmah uzeti u rad zahtjev za proglašenjem ništavim rješenja o registraciji industrijskog dizajna koji je podnesen prije ili u tijeku parnice i žurno po njemu postupati. Sud će obzirom na okolnosti slučaja odlučiti hoće li odrediti prekid postupka do konačne odluke o zahtjevu za proglašenje ništavim rješenja o registraciji industrijskog dizajna.»

Članak 22.

Dosadašnji «Dio trinaesti» postaje «Dio petnaesti».

Članak 23.

U članku 58., stavku 3. broj «8.000,00» zamjenjuje se brojem «10.000,00».

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.»

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. brojke „1., 2., 3. i 4.“ zamjenjuju se brojkama „1., 2., 3., 4. i 5.“.

Članak 24.

Dosadašnji «Dio četrnaesti» postaje «Dio šesnaesti».

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

U članku 6. stavku 1. Zakona o industrijskom dizajnu («Narodne novine», broj 173/03) se riječi «Republici Hrvatskoj» od dana stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije zamjenjuju riječima «Europskoj uniji».

Članak 26.

(1) Odredbe iz članka 5. i 16. ovoga Zakona stupaju na snagu 1. lipnja 2008. godine.

(2) Upravni sporovi koji su prije tog datuma već pokrenuti pred Upravnim sudom dovršit će se pred Upravnim sudom u skladu s odredbama koje su bile na snazi do tog datuma.

(3) Stranka koja je do 1. lipnja 2008. godine podnijela tužbu Upravnom sudu u skladu s odredbama koje su bile na snazi do tog datuma, može zahtijevati od Upravnog suda da prekine postupak ako je u roku od 30 dana od tog datuma podnijela žalbu zbog istih razloga i s istim obrazloženjem kao u tužbi, ako je žalba protiv takvog upravnog akta prema odredbama ovoga Zakona dopuštena. Protiv upravnog akta kojeg se na temelju te žalbe donese u drugom stupnju, može se pokrenuti upravni spor u skladu s odredbama Zakona o upravnim sporovima.

Članak 27.

Odredbe iz članka 10. ovoga Zakona stupaju na snagu danom stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 28.

Postupci koji se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona vode zbog zaštite industrijskog dizajna od povrede, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 29.

Pravilnik iz članka 61. Zakona o industrijskom dizajnu («Narodne novine, broj 173/03) uskladit će s odredbama ovoga Zakona ministar nadležan za rad Zavoda, na prijedlog ravnatelja Zavoda, najkasnije do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 30.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izradi pročišćeni tekst Zakona o industrijskom dizajnu.

Članak 31.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

OBRAZLOŽENJE KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU

Članak 1. i 2.

Predloženim izmjenama navedenih odredaba Zakona o industrijskom dizajnu (Narodne novine broj 173/2003) postiže se ujednačavanje izričaja u zakonskom tekstu te se uklanja jedna gramatička pogreška.

Članak 3.

Predlaže se da se u članku 9. točki 7. Zakona o industrijskom dizajnu riječ: «nepriličnu» zamjeni riječju: «nedopuštenu», u cilju ispravnije implementacije odredbe iz članka 11. stavka 2. točke c) Direktive 98/71/EC Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o zakonskoj zaštiti dizajna.

Članak 4.

Uređuje iscrpljenje isključivih prava koja proizlaze iz registriranoga industrijskoga dizajna, kada proizvod koji sadrži industrijski dizajn bude stavljen u promet na tržištu Republike Hrvatske, odnosno nakon stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije na području neke od država Europske unije, od strane nositelja prava na industrijski dizajn ili uz njegovu izričitu suglasnost. Predloženom odredbom omogućit će se ispravna implementacija odredaba i zahtjeva europskih propisa u području industrijskoga dizajna kada Republika Hrvatska stupi u punopravno članstvo u EU.

Članak 5.

Ovim člankom uvodi se žalba protiv upravnih akata koje Državni zavod za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod) donosi u prvom stupnju u postupcima propisanim Zakonom o industrijskom dizajnu. Nezadovoljna strana može uložiti žalbu, o kojoj će odlučivati Žalbeno vijeće koje se u Zavodu također ustrojava ovim Zakonom. Ovaj se drugostupanjski postupak uvodi jer se potreba za tim ukazala u dugogodišnjem iskustvu Zavoda u postupcima priznanja patenata, prvenstveno zbog pravne sigurnosti stranaka, ali i kao preporuka mjerodavnih europskih stručnjaka u području prava industrijskog vlasništva provedenom u Zavodu u okviru Programa pomoći Europske unije CARDS 2001. Uvođenje žalbenog postupka predviđeno je i Nacionalnom strategijom razvoja sustava intelektualnog vlasništva 2005 – 2010.

Naime, opće mišljenje eksperata je da bi odluke ovlaštenog tijela, trebale biti podložne žalbi o svim bitnim stvarima vezanim uz predmet, pa su preporučili da se uvede pravo žalbe na odluke Zavoda kako bi se ovo pitanje uskladilo s europskim modelom u ovom području.

Članak 6.

Predloženom izmjenom odredbe članka 32. stavka 1. Zakona o industrijskom dizajnu, koja uređuje formalno ispitivanje prijave industrijskoga dizajna, upućuje se dodatno i na primjenu odredbe članka 25. stavka 4. Zakona o industrijskom dizajnu, odnosno na nužnost ispunjavanja svih obveznih uvjeta za formalnu urednost prijave, detaljnije uređenih Pravilnikom o industrijskom dizajnu (Narodne novine broj 72/2004).

Članak 7.

Predloženom izmjenom odredbe članka 37. stavka 1. Zakona o industrijskom dizajnu izostavljen je rok od tri mjeseca od objave registriranoga industrijskoga dizajna za izdavanje isprave nositelju prava. Naime, nositelj prava može zatražiti ispravu o svojem registriranom industrijskom dizajnu sve dok njegov dizajn vrijedi (tijekom čitavog razdoblja zaštite, koje može trajati najviše 25 godina).

Članak 8.

Predlaže se brisanje odredaba iz članka 39. stavka 5. i 6. Zakona o industrijskom dizajnu. Ovlaštenje nositelja isključive licencije za pokretanje postupaka za zaštitu prava u slučaju povrede industrijskoga dizajna sada je predviđeno odredbom članka 17. ovoga prijedloga Zakona.

Članak 9.

Predloženom izmjenom odredbe članka 40. stavka 2. Zakona o industrijskom dizajnu jasnije se određuje da se založno pravo na industrijskom dizajnu upisuje u registar priznatih prava industrijskoga dizajna koji se vodi pri Zavodu, na zahtjev založnog vjerovnika ili založnog dužnika. U pogledu upisa podataka o pokrenutom postupku ovrhe na registriranom industrijskom dizajnu u registar, utvrđuje se obveza suda koji provodi ovrhu po službenoj dužnosti da bez odgode obavijesti Zavod o pokrenutoj ovrhi.

Članak 10.

Predloženim odredbama iz članaka 44.a do 44.g upućuje se na europski propis koji uređuje područje dizajna Zajednice (Community design), a to je Uredba Vijeća (EZ) broj 6/2002 o dizajnu Zajednice od 12. prosinca 2001. godine. Određuju se pojmovi «dizajna Zajednice», i «prijava dizajna Zajednice» te «nacionalnog dizajna» i «nacionalne prijave dizajna», radi lakšeg razumijevanja zahtjeva Uredbe Vijeća (EZ) 6/2002 o dizajnu Zajednice.

Dizajn Zajednice ima jedinstveni karakter i proizvodi jednake pravne učinke u svim državama članicama Europske unije. Registrirani dizajn Zajednice (RCD) stječe se nakon provedenog postupka registracije industrijskoga dizajna kojeg provodi Ured za harmonizaciju na unutrašnjem tržištu (The Office for Harmonisation in the Internal Market (Trade Marks and Designs) - skraćeno OHIM) sa sjedištem u Alicanteu, u Španjolskoj. Registrirani dizajn Zajednice objavljuje se u službenom glasilu OHIM-a, a zaštićen je za razdoblje od pet godina koje se računa od datuma podnošenja prijave dizajna Zajednice, te se može produžavati za razdoblja od po pet godina, do ukupno 25 godina neprekinutoga trajanja zaštite (članak 12. Uredbe Vijeća (EZ) broj 6/2002 o dizajnu Zajednice).

Stoga su predložene odredbe o proširenju učinaka dizajna Zajednice na područje Republike Hrvatske u trenutku njezina stupanja u punopravno članstvo u Europskoj uniji. Istodobno, uređuje se pitanje zaštite i očuvanja prava nositelja ranijih prava industrijskoga dizajna stečenih u nacionalnom postupku prije trenutka stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji. Nadalje, osoba koja ima pravni interes može tužbom zahtijevati zabranu upotrebe ranijeg dizajna Zajednice kojem je proširen učinak na područje Republike Hrvatske, ako u odnosu na taj dizajn postoji neki od razloga za odbijanje zaštite na koje Zavod pazi po službenoj dužnosti u nacionalnom postupku za registraciju industrijskoga dizajna, ili neki drugi razlog naveden u članku 9. Zakona o industrijskom dizajnu, zbog kojeg se može zahtijevati poništaj registriranoga industrijskoga dizajna.

Sukladno zahtjevima iz članka 35. Uredbe Vijeća (EZ) 6/2002 o dizajnu Zajednice, nacionalni ured za industrijsko vlasništvo dužan je zaprimiti i proslijediti u OHIM prijavu za registraciju dizajna Zajednice, a za radnje zaprimanja i prosljeđivanja prijave moguće je propisati plaćanje odgovarajućih upravnih pristojbi i naknada troškova postupka.

Sukladno zahtjevima iz članka 80. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) 6/2002 o dizajnu Zajednice, predlaže se da sud dizajna Zajednice nadležan u Republici Hrvatskoj u prvom stupnju bude Trgovački sud u Zagrebu, a da Visoki trgovački sud bude sud dizajna Zajednice nadležan za odlučivanje u drugom stupnju.

Članak 11.

Predlaže se promjena numeracije u naslovu iza članka 44., uzrokovana dodavanjem novih dijelova Zakona.

Članak 12.

Predlaže se brisanje članka 45. Zakona o industrijskom dizajnu, jer je pitanje supsidijarne primjene Zakona o općem upravnom postupku sada riješeno predloženom odredbom iz članka 5. ovoga Prijedloga zakona.

Članak 13.

Predloženom izmjenom odredaba iz članka 46. Zakona o industrijskom dizajnu propisuje se obveza plaćanja propisanih pristojbi i naknada troškova postupka za podnošenje žalbe, kao i posljedice koje proizlaze iz nepodmirivanja ove zakonske obveze.

Članak 14.

Predlaže se promjena numeracije Dijela Zakona.

Članak 15.

Predloženom izmjenom članka 52. Zakona o industrijskom dizajnu uvodi se pojam međunarodne registracije industrijskoga dizajna, kao rezultat stupanja na snagu Ženevskog akta Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskoga dizajna.

Domaći podnositelji prijava upućuju se na izravno podnošenje prijave za međunarodnu registraciju industrijskoga dizajna i na plaćanje propisanih pristojbi Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO).

U skladu s odredbom iz članka 8. Haškog akta iz 1960. i članka 12. Ženevskog akta iz 1999. godine, u stavku 4. predloženoga članka upućuje se na primjenu nacionalnih propisa na zahtjeve kojima se traži proširenje učinaka međunarodne registracije industrijskoga dizajna na područje Republike Hrvatske. Naime, nakon što Zavod zaprimi od Međunarodnog ureda obavijest o međunarodnim registracijama koje sadrže zahtjeve za proširenje učinaka međunarodne registracije industrijskoga dizajna na područje Republike Hrvatske, ispitati će po službenoj dužnosti udovoljava li međunarodna registracija uvjetima iz članka 33. stavka 1. Zakona o industrijskom dizajnu. Ako se u provedenom postupku utvrdi da nije udovoljeno uvjetima za registraciju prema hrvatskom zakonu, Zavod će svojom odlukom u cijelosti ili djelimično odbiti učinke međunarodne registracije industrijskoga dizajna za područje Republike Hrvatske i o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva.

Ako Zavod utvrdi da međunarodna registracija udovoljava uvjetima iz članka 33. stavka 1. Zakona o industrijskom dizajnu, neće donositi posebno rješenje, nego će se podaci o međunarodnoj registraciji objavljeni u službenom glasilu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo samo publicirati (re-objaviti) u službenom glasilu Zavoda, radi informiranja javnosti.

Članak 16.

Predlažu se odredbe o postupku povodom žalbe, te se dodatno upućuje na odgovarajuću primjenu Zakona o patentu, u kojem su ova pitanja detaljnije uređena. Na taj se način izbjegava ponavljanje identičnih odredaba iz Zakona o patentu, koje se primjenjuju u postupku povodom žalbe protiv prvostupanjskog upravnog akta Zavoda, a koje se primjenjuju u svim žalbenim postupcima protiv odluka u kojima se odlučuje o pravima industrijskog vlasništva.

U skladu s ekspertizom relevantnih europskih stručnjaka u području prava industrijskoga vlasništva provedenom u okviru Programa pomoći Europske unije CARDS 2001, kao i zbog veće transparentnosti i pravne sigurnosti u donošenju odluka u upravnom postupku za priznanje prava industrijskoga vlasništva koje provodi Zavod, ovim Prijedlogom zakona, kao i drugim Prijedlozima zakona o izmjenama i dopunama zakona u području prava industrijskoga vlasništva, predlaže se uvođenje prava na žalbu protiv odluka Zavoda donesenih u prvom stupnju. Ovim Zakonom predlaže se i ustrojavanje Žalbenih vijeća koja odlučuju o žalbama, a koja bi djelovala pri Zavodu kao neovisna tijela. Naime, opće mišljenje eksperata je da bi odluke Zavoda trebale biti podložne žalbi o svim bitnim

stvarima vezanim uz predmet, pa su preporučili da se uvede pravo žalbe protiv odluka Zavoda, kako bi se ovo pitanje uskladilo s europskim modelom u ovom području.

Članak 17. do 21.

Predloženim odredbama iz članka 17. do 21. uređuje se zaštita prava u slučaju povrede, u skladu sa zahtjevima Direktive 2004/48/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. godine o provedbi prava intelektualnog vlasništva, kojom se uređuju mjere, postupci i pravna sredstva potrebna za osiguranje provedbe zaštite prava intelektualnog vlasništva.

Predložena odredba iz članka 17. ovoga Prijedloga zakona, kojom se određuje krug osoba koje su ovlaštene zahtijevati zaštitu prava, usklađena je sa člankom 4. Direktive 2004/48/EZ.

Predložene odredbe iz članka 18. ovoga Prijedloga zakona uređuju koje tužbene zahtjeve može postaviti nositelj industrijskoga dizajna čija su prava povrijeđena odnosno ugrožena postojanjem ozbiljne prijetnje od povrede isključivih prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna.

Predloženim odredbama iz članka 19. ovoga Prijedloga zakona određuje se da protiv osobe koja je neovlaštenim poduzimanjem neke od radnji iz članka 17. Zakona o industrijskom dizajnu povrijedila registrirani industrijski dizajn, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati da se na njezin teret proizvodi kojima se povrjeđuje industrijski dizajn povuku iz prometa, te da se oduzmu ili unište.

Predloženim odredbama iz članka 20. ovoga Prijedloga zakona uređuje se pitanje naknade štete. Odredbe su usklađene sa zahtjevima članka 13. stavka 1. Direktive 2004/48/EZ. Nositelj industrijskoga dizajna čija su prava povrijeđena može postaviti tužbeni zahtjev za popravljajući štete prema općim pravilima o popravljajući štete propisanim Zakonom o obveznim odnosima te plaćanje uobičajene naknade u iznosu kojeg je obzirom na okolnosti mogao zahtijevati u ugovoru o licenci, da je takav ugovor bio sklopljen (radi se o visini naknade koja bi se u uobičajenim okolnostima plaćala za redovito korištenje predmeta zaštite). Nadalje, protiv osobe koja je bez osnove u pravnom poslu, odluci suda ili zakonu, neovlašteno poduzela neku od radnji iz članka 17. Zakona o industrijskom dizajnu te time povrijedila industrijski dizajn i neosnovano stekla neku korist, nositelj industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati vraćanje ili nadoknađivanje tih koristi prema općim pravilima o stjecanju bez osnove iz Zakona o obveznim odnosima.

Predloženom odredbom iz članka 21. (56a) ovoga Prijedloga zakona određuje se da nositelj industrijskoga dizajna čija su prava povrijeđena može zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo zahtjevu usmjerenom na zaštitu industrijskog dizajna bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja, na trošak tuženika. Ovom odredbom udovoljava se zahtjevu članka 15. Direktive 2004/48/EZ, a njezina važnost ogleda se u upoznavanju javnosti i podizanju opće razine svijesti o potrebi poštovanja i zaštite prava intelektualnog vlasništva, a ostvaruje se i preventivni učinak na potencijalne počinitelje povreda prava.

Predloženom odredbom iz članka 21. (56b) ovoga Prijedloga zakona određuje se da u građanskopravnim postupcima pokrenutim u svrhu zaštite industrijskog dizajna od povrede, tuženik može dokazivati da registrirani industrijski dizajn nije pravno valjan zbog razloga navedenih u članku 9. Zakona o industrijskom dizajnu.

Predloženim odredbama iz članka 21 (56c) ovoga Prijedloga zakona predviđena je mogućnost da nositelj industrijskog dizajna čija su prava povrijeđena, i koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu prava od povrede, postavi zahtjev za dostavom podataka o porijeklu i distribucijskim kanalima robe kojom se povrjeđuje njegov industrijski dizajn. Određuje se krug osoba protiv kojih takav zahtjev može biti postavljen, te koje podatke takav zahtjev može obuhvaćati. Ovom odredbom udovoljava se zahtjevu članka 8. Direktive 2004/48/EZ.

Predloženim odredbama iz članka 21. (56d i 56e) ovoga Prijedloga zakona uređuju se privremene mjere zbog povrede industrijskoga dizajna te, zasebno, privremena mjera za osiguranje dokaza, koje može odrediti sud, na zahtjev nositelja industrijskog dizajna, koji učini vjerojatnim da mu je industrijski dizajn povrijeđen ili da prijete opasnost od njegove povrede. Ovim odredbama udovoljava se zahtjevima iz članka 7. i 9. Direktive 2004/48/EZ.

Predloženim odredbama iz članka 21. (56f) ovoga Prijedloga zakona uređuje se pribavljanje dokaza o učinjenoj povredi, tijekom parničnog postupka. Određuje se da će sud u parničnom postupku, kada se stranka poziva na određeni dokaz i tvrdi da se on nalazi kod protivne strane ili pod njenom kontrolom, pozvati tu stranku da podnese taj dokaz, ostavljajući joj za to određeni rok. Kada se radi o povredama na komercijalnoj razini, odnosno kada nositelj industrijskog dizajna u tužbi tvrdi da se dogodila povreda zaštićenoga prava u obavljanju gospodarske djelatnosti i tijekom postupka učini svoje tvrdnje vjerojatnim, pozivajući se pritom na bankovne, financijske ili slične dokumente, isprave i slične dokaze za koje tvrdi da se nalaze kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok. Ovim odredbama udovoljava se zahtjevima članka 6. Direktive 2004/48/EZ.

Člankom 21. (56g) uređuje se hitnost postupaka zbog povrede industrijskog dizajna. U postupcima zbog povrede industrijskog dizajna primjenjuju se odredbe Zakona o parničnom postupku odnosno Ovršnog zakona, ovisno o tome o kojoj vrsti sudske zaštite se u konkretnom slučaju radi. U stavku 3. ovog predloženog članka nalaže se Zavodu žurnost u postupanju ako se u parnici zbog povrede postavi pitanje valjanosti samog prava. Istodobno i sud može odlučivati o valjanosti samog prava, kao što je predloženo u novom članku 56.b ovog Zakona. Za razliku od postupka za stjecanje patenta, žiga, oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga te topografija poluvodičkih proizvoda, u kojemu Zavod detaljno u skladu s odredbama odgovarajućih Zakona ispituje pretpostavke za stjecanje ovih prava, u postupku za registraciju industrijskog dizajna te se pretpostavke ne ispituju te je stoga oportuno da ih ispita sud u postupku povodom zahtjeva za zaštitu od povrede.

Članak 22.

Predlaže se promjena numeracije Dijela Zakona.

Članak 23.

Predloženom izmjenom odredbe iz članka 58. stavka 3. Zakona o industrijskom dizajnu povisuje se gornja granica za određivanje novčane kazne za prekršaj kojeg je počinila fizička osoba, sa prethodnih 8.000,00 kn na 10.000,00 kn. te se predlaže kažnjavanje fizičke osobe obrtnika odnosno osobe koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 24.

Predlaže se promjena numeracije u naslovu Dijela Zakona.

Članak 25.

Predloženom odredbom omogućit će se ispravna implementacija odredaba i zahtjeva europskih propisa u području industrijskoga dizajna kada Republika Hrvatska stupi u punopravno članstvo u EU.

Članak 26.

Predloženom odredbom određuje se naknadno stupanje na snagu odredaba iz članka 5. i 16. ovoga Prijedloga zakona (odredbe o žalbi protiv upravnih akata Zavoda).

Članak 27.

Uređuje stupanje na snagu odredbe iz članka 10. i 11. ovoga Prijedloga zakona.

Članak 28.

Uređuje primjenu propisa u prijelaznom razdoblju.

Članak 29.

Predloženom odredbom određuje se rok za donošenje izmjena i dopuna Pravilnika o industrijskom dizajnu.

Članak 30.

Predloženom odredbom ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izradi pročišćeni tekst propisa.

Članak 31.

Uređuje stupanje na snagu propisa.

TEKST ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

ZAKON O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU (Narodne novine, broj 173/2003)

PREDMET ZAKONA

Članak 1.

Ovim se Zakonom propisuju uvjeti za zaštitu dizajna, uređuje se pravo na zaštitu, stjecanje industrijskoga dizajna, opseg i trajanje zaštite industrijskoga dizajna, isključiva prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna, postupak za registraciju industrijskoga dizajna, promjene na industrijskom dizajnu, prestanak vrijednosti i poništenje industrijskoga dizajna, međunarodna pohrana industrijskoga dizajna, građanskopravna zaštita i prekršajne odredbe.

OTKRIVANJE DIZAJNA

Članak 6.

(1) Smatra se da je dizajn bio učinjen dostupnim javnosti ako je objavljen slijedom registracije ili na drugi način, izložen ili upotrijebljen u trgovini ili otkriven na drugi način, osim ako ti događaji iz opravdanih razloga nisu mogli biti poznati u redovitom poslovanju poslovnim krugovima specijaliziranim u dotičnom sektoru, koji posluje u Republici Hrvatskoj, prije datuma podnošenja prijave industrijskoga dizajna ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva. Ne smatra se da je dizajn učinjen dostupnim javnosti samo iz razloga što je otkriven trećoj osobi pod neizričitim ili izričitim uvjetima tajnosti.

(2) Otkrivanje dizajna neće se uzeti u obzir ako je dizajn za koji se zahtijeva zaštita učinjen dostupnim javnosti:

1. od strane dizajnera, njegova pravnoga sljednika ili treće osobe, kao rezultat danih podataka ili aktivnosti poduzetih od strane dizajnera ili njegova pravnoga sljednika,

2. tijekom razdoblja od 12 mjeseci prije datuma podnošenja prijave industrijskoga dizajna ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

(3) Odredba iz stavka 2. ovoga članka primijenit će se i ako je dizajn bio učinjen dostupnim javnosti kao posljedica zlouporabe na štetu dizajnera ili njegova pravnoga sljednika.

DIZAJN UVJETOVAN TEHNIČKOM FUNKCIJOM I DIZAJN SPOJNIH ELEMENATA

Članak 7.

(1) Industrijskim dizajnom ne mogu se zaštititi obilježja izgleda proizvoda:

1. koja su isključivo uvjetovana njihovom tehničkom funkcijom ili

2. za koja je nužno reproduciranje u istom obliku i dimenzijama da bi se proizvod u kojem je dizajn sadržan ili na koji je dizajn primijenjen mogao mehanički spojiti drugim proizvodom, biti smješten u ili uz drugi proizvod ili oko njega, kako bi oba proizvoda mogla obavljati svoju funkciju.

(2) Neovisno o odredbi iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, industrijski dizajn postojat će, pod uvjetima navedenim u članku 4. i članku 5. ovoga Zakona, na dizajnu čija je namjena omogućiti višestruko sklapanje ili povezivanje međusobno zamjenljivih proizvoda u modularnom sustavu.

RAZLOZI ZA ODBIJANJE ZAŠTITE ILI ZA PRAVNU NEVALJANOST

Članak 9.

Odbit će se zahtjev za registraciju dizajna, odnosno registrirani industrijski dizajn bit će pravno nevaljan ako:

1. dizajn nije dizajn u smislu članka 2. točke 1. ovoga Zakona,

2. dizajn ne udovoljava uvjetima navedenim u članku od 3. do 8. ovoga Zakona,

3. podnositelj prijave ili nositelj industrijskoga dizajna nije ovlašten za stjecanje industrijskoga dizajna po ovom Zakonu,

4. je dizajn u sukobu s ranijim dizajnom koji je učinjen dostupnim javnosti nakon datuma

podnošenja prijave industrijskoga dizajna ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, nakon datuma priznatog prvenstva i koji je od ranijega datuma zaštićen registriranim industrijskim dizajnom u Republici Hrvatskoj ili prijavom industrijskoga dizajna,

5. je u stvaranju dizajna korišten znak razlikovanja, a nositelj toga ranijega prava imao je pravo zabraniti takvu upotrebu,

6. dizajn predstavlja neovlaštenu upotrebu djela koje je zaštićeno prema odredbama zakona koji uređuje područje autorskog i srodnih prava,

7. dizajn predstavlja nepriličnu upotrebu bilo kojeg od elemenata navedenog u članku 6.ter. Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva (u daljnjem tekstu: Pariška konvencija), ili oznaka, obilježja ili grbova, koji nisu obuhvaćeni navedenim člankom Pariške konvencije, a koji su od osobitog interesa za Republiku Hrvatsku.

ISCRPLJENJE PRAVA

Članak 20.

(1) Iscrpljenje prava na zabranu uporabe proizvoda koji sadržava dizajn nastupa njegovim stavljanjem na tržište Republike Hrvatske od strane samog nositelja industrijskog dizajna ili uz njegovo odobrenje.

(2) Iscrpljenje prava iz stavka 1. ovoga članka može se proširiti i na teritorij izvan Republike Hrvatske, ako je to određeno međunarodnim ugovorima koji obvezuju Republiku Hrvatsku.

OVLAŠTENJA ZAVODA

Članak 23.

(1) Upravne poslove koji se odnose na registraciju industrijskoga dizajna obavlja Državni zavod za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod).

(2) Protiv upravnih akata koje donosi Zavod nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

FORMALNO ISPITIVANJE PRIJAVE INDUSTRIJSKOGA DIZAJNA S UTVRĐENIM DATUMOM PODNOŠENJA

Članak 32.

(1) Formalnim ispitivanjem prijave industrijskoga dizajna Zavod utvrđuje udovoljava li prijava uvjetima iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno uvjetima iz članka 26. i članka 27. ovoga Zakona, ako je podnesena višestruka prijava.

(2) Ako prijava industrijskoga dizajna ne udovoljava uvjetima iz stavka 1. ovoga članka, Zavod poziva podnositelja prijave da u roku od 60 dana uredi prijavu.

(3) Na zahtjev podnositelja prijave industrijskoga dizajna, rok iz stavka 2. ovoga članka može se produžiti najviše za 60 dana.

(4) Ako podnositelj prijave industrijskoga dizajna u određenom roku ne postupi po pozivu Zavoda i ne uredi prijavu, prijava se zaključkom odbacuje.

ISPRAVA O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU

Članak 37.

(1) Na zahtjev nositelja industrijskoga dizajna i uz uvjet da je prethodno plaćena propisana naknada troškova za izdavanje isprave o industrijskom dizajnu, Zavod nositelju industrijskoga dizajna izdaje ispravu najkasnije tri mjeseca od datuma objave industrijskoga dizajna u službenom glasilu Zavoda.

(2) Podaci koje sadržava isprava o industrijskim dizajnu propisuju se Pravilnikom.

LICENCIJA

Članak 39.

(1) Industrijski dizajn može biti predmetom licencija u cijelosti ili djelomično, a licencija se može dati za cijeli teritorij ili za dio teritorija Republike Hrvatske.

(2) Ugovor o licenci mora biti sastavljen u pisanom obliku.

(3) Licencija može biti isključiva ili neisključiva.

(4) Nositelj industrijskoga dizajna može se pozvati na prava koja proizlaze iz industrijskoga dizajna protiv stjecatelja licencije koji krši neku od odredaba iz ugovora o licenciji, u odnosu na trajanje licencije, registracijom obuhvaćen oblik u kojem se industrijskim dizajnom može koristiti, opseg proizvoda za koje je licencija dana, teritorij na kojem se industrijskim dizajnom može koristiti i u odnosu na kakvoću proizvedenih proizvoda.

(5) Stjecatelj neisključive licence može pokretati postupke zbog povrede industrijskoga dizajna samo uz pristanak nositelja industrijskoga dizajna, ako ugovorom o licenciji nije drukčije određeno.

(6) Ako nositelj industrijskoga dizajna, nakon što ga je stjecatelj isključive licencije pisanim putem obavijestio o povredi industrijskoga dizajna te mu ostavio rok za pokretanje postupka, ne pokrene takav postupak u navedenom roku, stjecatelj isključive licencije može sam pokrenuti postupak zbog povrede industrijskoga dizajna, ako ugovorom o licenci nije drukčije određeno.

(7) Upis licence u registar izvršit će se na zahtjev nositelja prava industrijskoga dizajna ili na zahtjev stjecatelja licencije, uz uvjet da je Zavodu dostavljen ovjereni prijepis ugovora o licenci ili ovjereni izvadak iz ugovora ili izvornik potvrde o davanju licencije potpisan od davatelja i stjecatelja licence.

(8) Licencija ima učinak prema trećim osobama nakon upisa u registar.

(9) Upis licencije objavljuje se u službenom glasilu Zavoda.

(10) Podaci koje treba sadržavati zahtjev za upis licencije propisuju se Pravilnikom.

ZALOG I OVRHA

Članak 40.

(1) Industrijski dizajn može biti predmetom zaloga i ovrhe.

(2) Na zahtjev jedne od stranaka, prava iz stavka 1. ovoga članka upisuju se u registar.

(3) Upis zaloga i ovrhe objavljuje se u službenom glasilu Zavoda.

(4) Zalog i ovrha imaju učinak prema trećim osobama nakon upisa u registar.

(5) Podaci koje treba sadržavati zahtjev za upis zaloga i ovrhe propisuju se Pravilnikom.

Dio deseti: ZAJEDNIČKE ODREDBE O POSTUPKU PRED ZAVODOM DRUGI PROPISI KOJI SE PRIMJENJUJU U POSTUPKU PRED ZAVODOM

Članak 45.

Za pojedina pitanja iz postupka, koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjivat će se Zakon o općem upravnom postupku.

PRISTOJBE I NAKNADE TROŠKOVA POSTUPKA

Članak 46.

(1) Za postupke propisane ovim Zakonom plaćaju se pristojbe i naknade troškova postupka u skladu s posebnim propisima.

(2) Ako pristojbe ili naknade troškova iz stavka 1. ovoga članka ne budu plaćene, prijava ili zahtjev će se odbaciti, a u slučaju neplaćanja odgovarajuće pristojbe ili naknade troškova za produženje zaštite industrijskoga dizajna, industrijski dizajn prestaje vrijediti.

Dio jedanaesti: MEĐUNARODNA POHRANA INDUSTRIJSKOGA DIZAJNA MEĐUNARODNA POHRANA INDUSTRIJSKOGA DIZAJNA

Članak 52.

(1) Međunarodna pohrana industrijskoga dizajna provodi se u skladu s odredbama Haškog sporazuma o međunarodnoj pohrani industrijskoga dizajna od 6. studenoga 1925., revidiranog u Hagu 28. studenoga 1960. i dopunjenog u Stockholmu 14. srpnja 1967., s izmjenama od 28. rujna 1979., u daljnjem tekstu »Haškog sporazuma«.

(2) Međunarodna pohrana može se izvršiti izravno kod Međunarodnog ureda Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo.

(3) U skladu sa člankom 8. Haškog sporazuma, odredbe ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju na zahtjeve podnesene u skladu s odredbama Haškog sporazuma kojima se traži zaštita industrijskoga dizajna u Republici Hrvatskoj, uz iznimku članka 34. i članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.

Dio dvanaesti: GRADANSKOPRAVNA ZAŠTITA TUŽBA ZBOG POVREDE PRAVA

Članak 53.

(1) Nositelj industrijskoga dizajna, ako su mu povrijeđena ili ugrožena prava iz članka 17. ovoga Zakona, može tužbom zahtijevati od nadležnoga suda:

1. utvrđivanje postojanja povrede industrijskoga dizajna,
2. zabranu izvršene ili namjeravane povrede industrijskoga dizajna,
3. uklanjanje stanja nastalog izvršenom povredom industrijskoga dizajna, uključujući oduzimanje i uništenje predmeta kojima se vrši povreda industrijskoga dizajna,
4. naknadu štete,
5. objavljivanje presude na trošak tuženika,
6. upotrebu oduzetih predmeta.

(2) Postupak povodom tužbe u smislu stavka 1. ovoga članka je hitan.

(3) U postupku zbog povrede prava iz industrijskoga dizajna, tuženik može dokazivati da registrirani industrijski dizajn nije pravno valjan iz razloga navedenih u članku 9. ovoga Zakona.

ZASTARA

Članak 54.

Tužba zbog povrede prava iz industrijskoga dizajna može se podnijeti u roku od tri godine od saznanja za povredu i počinitelja, a najkasnije pet godina od izvršene povrede.

PRIVREMENE MJERE

Članak 55.

(1) Ako nositelj industrijskoga dizajna učini vjerojatnim da je njegovo pravo povrijeđeno ili da postoji opasnost od povrede, može od suda zahtijevati:

1. izricanje privremene mjere zabrane obavljanja radnji kojima se vrijeđa pravo nositelja industrijskoga dizajna,
2. privremeno oduzimanje predmeta koji protupravno sadržavaju, čine ili u bitnome oponašaju industrijski dizajn ili njihovo isključenje iz prometa,
3. mjere za osiguranje dokaza o predmetima iz točke 2. ovoga stavka i mjere za očuvanje postojećega stanja.

(2) Nositelj industrijskoga dizajna može zahtijevati izricanje privremenih mjera i prije podnošenja tužbe, uz uvjet da tužbu podnese u roku od 20 radnih dana ili 31 kalendarskoga dana, ovisno o tome koji je rok dulji.

(3) Ako nositelj industrijskoga dizajna ne podnese tužbu u roku iz stavka 2. ovoga članka, sud može na temelju zahtjeva tuženika postupak obustaviti i ukinuti zahtijevane mjere.

(4) Sud može odrediti privremene mjere bez saslušavanja osobe protiv koje se mjere izriču ako je to potrebno, a posebno u slučajevima kada bi odlaganje imalo za vjerojatnu posljedicu nenadoknadivu štetu za nositelja prava ili u slučajevima kada postoji očigledna opasnost od uništenja dokaza.

(5) Na pitanja u pogledu određivanja privremenih mjera koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe Ovršnoga zakona.

NAKNADA ŠTETE

Članak 56.

(1) Sud može odrediti nositelju industrijskoga dizajna da nadoknadi štetu, ako se dokaže da su zahtijevane mjere iz članka 55. stavka 1. ovoga Zakona bile neutemeljene.

(2) Sud može odrediti nositelju industrijskoga dizajna polog odgovarajućega novčanog iznosa radi osiguranja osobe protiv koje se izriče privremena mjera.

Dio trinaesti: PREKRŠAJNE ODREDBE

PREKRŠAJI

Članak 58.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja izrađuje, nudi, stavlja na tržište (u promet), uvozi, izvozi ili koristi proizvod u kojem je sadržan tuđi industrijski dizajn ili na koji je primijenjen tuđi industrijski dizajn ili skladišti takav proizvod u navedene svrhe.

(2) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja se koristi licencijom protivno odredbama ugovora o licenci ili koja nezakonito prisvaja naslov dizajnera industrijskoga dizajna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 2.000,00 do 8.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) Proizvodi koji su nastali ili su pribavljeni izvršenjem prekršaja iz stavka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka, kao i predmeti (alati i pribor) koji su pretežno upotrebljeni u stvaranju proizvoda kojima se povređuje industrijski dizajn, oduzet će se i uništiti, bez obzira na to jesu li u vlasništvu počinitelja, o čemu konačnu odluku donosi sudbeno tijelo.

Dio četrnaesti: PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

POSTUPCI U TIJEKU

Članak 59.

(1) Postupci za priznanje industrijskoga obličja koji do dana početka primjene ovoga Zakona nisu završeni nastavit će se po propisima koji su bili na snazi do dana početka primjene ovoga Zakona.

(2) Nositelj modela, uzorka ili industrijskoga obličja čija vrijednost nije prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, može zahtijevati produženje zaštite pod jednakim uvjetima i s jednakim pravima kao i nositelji prava industrijskoga dizajna po ovom Zakonu.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Zavod će model, uzorak ili industrijsko obličje, čija se zaštita produžava, preimenovati u industrijski dizajn, upisati ga u registar industrijskoga dizajna te objaviti produženje zaštite u službenom glasilu Zavoda.

(4) Postupci zbog povrede prava iz industrijskoga obličja ili zbog povrede prava iz prijave te postupci za proglašavanje rješenja o priznanju industrijskoga obličja ništavim, koji do dana početka primjene ovoga Zakona nisu završeni, dovršit će se po propisima koji su bili na snazi do dana početka primjene ovoga Zakona.